

[Poul Nødgaard]

· Og så vil jeg lige sige en enkelt ting til fru Charlotte Enevoldsen fra CD. Det er rigtigt med den skattedæmpende effekt, og vi lægger ikke nogen form for skjul på, at det er hovedårsagen til, at vi ønsker det. Man må jo erkende, at i det øjeblik, en kommunalbestyrelse vedtager – nu ved jeg ikke, om jeg bruger et for stærkt udtryk for hr. Klaus Hækkerup – et eller andet forkromet projekt, som vi kalder det i Fremskridtspartiet, betyder det et og andet for skatteudskrivningen. Det kan være en forhøjelse af beskatningsprocenten på måske 0,2 eller 0,4 pct., og her synes vi, at borgerne må være i deres grundlovssikrede ret til at få afklaret ved en sådan afstemning, om de er villige til at acceptere en sådan forhøjelse af skattetrykket.

Og så synes jeg ikke, at jeg vil sige så forfærdelig meget mere; det vil jo kun forlænge dagen. Vejret er jo dejligt, og man vil gerne ud, og jeg kan jo sådan set mærke, at dette forslag har fået en næsten lige så dårlig modtagelse som vores tidligere forslag om disse folkeafstemninger. Men vi taber ikke modet af den grund, tværtimod; når vi slås for en sag, som vi tror er rigtig, er vi også villige til at bringe den frem her i Folketinget igen og igen, indtil tiden er moden. Og den bliver moden en skønne dag, det kan man være helt sikker på.

Og uden at skulle blande EF alt for alvorligt ind i sagen og uden at køre alt for hårdt skyts frem synes jeg nok, at der måske netop nu er behov for et sådant forslag. Den afstemning, vi havde om EF-unionen den 2. juni 1992, og som nu helt uforståeligt skal gentages, på trods af at der er stemt om nøjagtig det samme en gang før, beviser jo netop helt præcis Fremskridtspartiets argumenter for dette forslag. Det er ikke sikkert, at alt det, der beslutes her i dette parlament, har folkets opbakning. Det så vi ved afstemningen den 2. juni, og det ser vi forhåbentlig igen den 18. maj, så alle disse jagsigere herinde må lide det samme nederlag. Derfor er dette forslag godt, fordi det gør, at befolkningen kan få lov til at tage stilling til ting i kommuner og amter.

Og så vil jeg i øvrigt godt sige til hr. Erik Larsen, at det er rigtigt, at jeg sagde den 2. april, da vi drøftede landsdækkende folkeafstemninger, at vi havde trukket kommuner og amter ud. Jeg har muligvis formuleret mig forkert, for jeg vidste godt, at der var et forslag på vej til Tinget, men jeg beklager. Udtalelsen er

jo sådan set lidt forkert i relation til det forslag, vi står med i dag.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Poul Nødgaard gav i sit sidste indlæg udtryk for, at dette forslag har fået en negativ modtagelse, men jeg vil godt sige, at det synes jeg ikke rigtig. Alle har læst det igennem, alle har sat sig ind i det, alle har nøje overvejet det og er nået til den konklusion, at det ikke rigtig kan bruges til noget, og det synes jeg er en helt naturlig konklusion, når man har læst forslaget igennem.

Hr. Poul Nødgaard henviste til afstemningen den 2. juni 1992. Den afstemning var bindende for Folketinget, men det forslag, vi behandler her, skal være vejledende. Vi kan f.eks., som hr. Poul Nødgaard nævnte, tage en kommunalbestyrelse, der vedtager at opføre et kulturhus. Hvis dette beslutningsforslag var gennemført, kunne en gruppe borgere kræve en afstemning om det, og valgdeltagelsen var måske på 35 pct., hvoraf 20 pct. var imod kulturhuset og 15 pct. for. Hvad er vejledningen så til kommunalbestyrelsen? Jo, kommunalbestyrelsen kan træffe den beslutning, den vil, og hvis nu et flertal af partierne i kommunalbestyrelsen er gået til kommunevalg med bl.a. løfte om at opføre det kulturhus, er de vel lige så bundet af det valgløfte og vedtager derfor at opføre kulturhuset, også efter den vejledende folkeafstemning. Men har man så ikke holdt vælgerne for nar? Er det ikke ét stort bluffnummer, der går ud på at holde vælgerne for nar, når der er tale om vejledende folkeafstemninger?

Lad mig så endelig sige, at der står i beslutningsforslaget, at udfaldet:

»... er vejledende for kommunen eller amtsrådet respektive for den eller de administrative myndigheder, der berøres af afstemningstemaet.«

Javel! Hvis man i Frederiksborg Amt afholder en afstemning om, at nu skal man gøre noget for at forbedre beskæftigelsen, er resultatet så vejledende for de embedsmænd, der er ansat i Arbejdsformidlingen? Kan de så handle i strid med de direktiver, arbejdsministeren har udsendt? Hvad er det egentlig for nogle underlige, tvetydige formuleringer, der er anvendt her i Fremskridtspartiets beslutningsforslag? Det synes jeg også at der bør falde et svar på.